SPLAŠENÍ ŠEVCI

Když Pán Ježíš a svatý Petr chodili spolu světem, přišli do jedné hospody. Petr se ptal, jestli by v tom hostinci nemohli zůstat na noc, když bylo už tak pozdě. Ale hostinský se ošíval, nechtěl je tam nechat, že tam ševcovský cech bude prý mít muziku, jaké by to bylo spaní. Ale Petr uviděl pec a povídá: „My nejsme tak vyběraví, my si lehnem třeba na pec." „No, když se spokojíte na peci, tak si tam vylezte!" Byli rádi, že tam mohli zůstat. Pán Ježíš si vlezl dozadu a Petr zůstal na kraji.

Teď ti ševci, když měli po večeři, že si skočí, a pustili se do tance. Tak dobře, tancují, až se všecko třáslo. Ten jeden se koukne na pec, ti dva tam leží. My prý je také vytancujem, copak by to bylo! Ale Petrovi se nechtělo dolů. Tak ho ten švec stáhl a tancuje s ním, až se chudák chytal trámů. Když ho švec pustil, Petr zas vylezl na pec a myslí si: „Počkej, já si lehnu dozadu." Tak si tam vlezl a Pána Ježíše odstrčil na kraj. Milý švec to zapil, přijde zas a povídá: „Toho krajního jsem prohnal kapitálně, teď vezmem ještě toho zadního do parády!"

Když to Petr slyšel, skrčil se tam jako cvrček. Ale nic mu to platné nebylo. Švec ho stáhl a začal s ním rejdovat, jako když prohání dragoun starou remundu[1]). Tancovat musel, až to břinčelo. A když ho švec pustil a vyšel ven, Petr za ním a v té ráži mu hlavu ušmikl. Přišel zpátky a ještě v zlosti povídá: „Pane Bože, to jsem se mu pomstil!" „Copak jsi vyvedl?" ptá se Pán Ježíš. „Hlavu jsem chlapovi uřízl." „Tak hned jdi a zas mu ji nasaď!" Tak on šel, hlavu zvedl a přilepil mu ji, ale týlem dopředu. Švec přijde do hospody a tu, jak ho zhlédli, všecko okny ven. Tak se ho polekali. Pán Ježíš povídá: „Petře, Petře, cos to vyvedl! Jdi a nasaď mu ji, jak se patří!" Tak on mu ji otočil a švec byl zase zdráv. A od té doby jsou ševci splašení.

[1]) vyřazený vojenský kůň, herka

Z Podkrkonoší